

lysninger, jeg fik, sige, at der burde arbejdes paa at faa Anstalten til at ligge saa sundt og saa heldig som muligt. — Dertil kom endnu et andet Moment, som ogsaa har stor Betydning. Det kom frem, at der var et stærkt Ønske hos den jydsk Landbefolkning, som ogsaa gav sig Udtryk gennem Medlemmer i det andet Ting, om, at den ene af de store Anstalter maatte komme til at ligge i Jylland og den anden i Sjælland, og Grunden dertil er den, at de mange Forældre, som have Børn anbragte paa disse Anstalter, og som ofte kun med stor Overvindelse have besluttet sig til at skille sig ved Barnet for at sende det ind til denne Anstalt, ønske at kunne faa Lejlighed til at se deres Barn en Gang imellem, og saa vil det være en stor Lettelse for Befolkningen i Jylland og Fyn, om de have en Anstalt liggende heldig for dem. Derfor blev det mig klart, at Direktionen havde Ret, naar den udtalte et bestemt Ønske om, at de Kellerske Anstalter maatte blive overflyttede til Jylland til et Sted, hvor de kunde ligge bekvemt for den Del af Befolkningen, hvis aandsvage særlig skulle anbringes der. De Kellerske Aandssvageanstalter lode derfor foretage omhyggelige Undersøgelser af de Ejendomme, som der kunde være Tale om, i Nærheden af den jydsk Kyst fra Aarhus og nedad mod Kolding. Man indskrænkede sig til dette Stykke, fordi man mente, at det var det, hvor Anstalten vilde være heldigst beliggende for den Del af Landet, for hvilket den skulde være bestemt, og tillige ogsaa, fordi man mente, at det var det Sted, hvor man vilde finde de heldigste Terrainforhold. Resultatet blev saa, at efter at man havde undersøgt mange Steder, anbefalede Direktionen at blive staaende ved nogle Ejendomme ved Vejle Fjord ved Bregninge, som efter Direktionens Mening egnede sig aldeles fortræffelig til Anlæget af en saadan Anstalt. Der blev saa indledet Underhandlinger med Ejerne af disse Ejendomme, man fik Ejendommen paa Haanden til en bestemt Pris, og derefter var det saa, at Forslaget blev fremlagt.

Disse Forhandlinger ere jo førte i Løbet af et Aars Tid; altsaa allerede, inden jeg blev Minister, vare de begyndte, og de fortsattes saa indtil hen ad Slutningen af Efteraaret og endte med, at jeg forelagde et Lovforslag i Folketinget, i hvis Motiver det var tydelig nok angivet, at det var den omtalte Grund ved Bregninge ved Vejle Fjord, som man efter alle de Undersøgelser, der vare anstillede, maatte anse

for at være den heldigste dertil. Forslaget gik saa ud paa, at der skulde bevilges indtil 65,000 Kr. om Aaret i forøget Tilskud til disse Anstalter mod, at Staten fik Ret til at besætte 125 fulde Fripladser eller det dobbelte Antal halve Fripladser. Forholdet er nu nemlig dette, at som Regel giver Staten Halvdelen af det, som de trængende Alumner skulde betale for deres Ophold, medens den anden Halvdel betales dels af Familien selv, hvis de kunne betale noget, men som oftest af Kommunen og Aamtsraadet i Forening. Det var altsaa det Forslag, som blev fremlagt. Men da det nu blev meddelt, at den ene Anstalt skulde ligge i Jylland, saa fremkom der jo fra mange forskellige Sider Ønsker om at faa den lagt et andet Sted end det Sted, som Direktionen og Ministeriet ansaa for at være det heldigste. Det er overmaade mange Tilbud og Henvendelser, der i saa Henseende ere skete, men det er dog særlig to, som der er Anledning til at omtale. Det ene var et Tilbud om en Ejendom ved Kolding Fjord i Nærheden af Kolding, om hvilken jeg kun skal sige, at efter min Mening staa Forholdene der og ved Bregninge omtrent ens. Direktionen mente det samme; den mente dog, at Arealet ved Bregninge maatte foretrækkes, men den kunde gaa ind paa Arealet ved Kolding, hvis der skulde være overvejende Ønske derom i Rigsdagen. Det andet er et Areal ved Viborg, og det er dette Areal, om hvilket der er ført saa mange Forhandlinger nede i det andet Ting. Jeg skal her omtale, at den Gang det kom frem, var det umuligt baade for Ministeren og for Direktionen straks at udtale sig med fuld Bestemthed. Ganske vist vare vi straks enige om, at det var uheldigt, at det ikke laa ved Vandet, og at det var en meget stor Betænkelse. Der syntes imidlertid muligvis at være saadanne økonomiske Fordele ved at vælge det, at man derfor tog det under Overvejelse og anstillede Undersøgelser om, hvorvidt Arealet kunde anses for at være skikket til at bruges, og hvorvidt Forholdene overhovedet vare af den Beskaffenhed, at man kunde ønske at vælge det. Og disse Undersøgelser førte til det Resultat, at Bestyrelsen bestemt erklærede, at den baade af Hensyn til Arealets Beskaffenhed — da det ligger alt for stærkt udsat for Vinden, og da det er et forholdsvis koldt Klima, der findes — og tillige af Hensyn til Sundhedsforholdene, altsaa i det hele maatte udtale sig mod dette, og maatte erklære, at de ikke kunde gaa ind derpaa, og Professor Keller for sit